

nogen begrundelse for at kunne begynde at administrere et lovforslag fra fremsættelsestidspunktet på tværs af en gældende lov. Fantasien rækker ikke til, hvad man så kunne forestille sig. Så behøvede man jo sådan set ikke den forsamling her, så kunne det herskende flertal, VKO, fremsætte og vedtage hvad som helst, og så kunne man begynde at administrere efter det ved fremsættelsen. Det går simpelt hen ikke!

Jeg er godt klar over, at hvis man skal rulle det her baglæns, så bliver der en masse rod og tilbagebetalinger og alt muligt. Jeg mener ikke, at man skal gå ud i sådan noget rod, men det er nødvendigt, at Folketinget principielt tilkendegiver over for regeringen, at denne fremgangsmåde ikke er brugbar, at den ikke er acceptabel.

Hvis Folketinget godkender en sådan fremgangsmåde, så er vi virkelig langt ude, og derfor har jeg rettet en henvendelse til Udvalget for Forretningsordenen, og Udvalget for Forretningsordenen vil nu rette henvendelse til Justitsministeriet og få afklaret disse spørgsmål, som er af den allerhøjeste principielle interesse. Jeg håber ad den vej at få en mulighed for – det er hensigten – at få slået fast, at man altså ikke kan begynde at håndhæve reglerne i et lovforslag fra det tidspunkt, hvorpå det er fremsat. Den går altså ikke, og jeg håber, at Udvalget for Forretningsordenen virkelig vil tage denne sag under sine vinger og få gjort det fuldstændig klart, at denne praksis er uacceptabel.

Kl. 13:17

Første næstformand (Svend Auken):

Der er ingen tvivl om, at der her er rejst et meget principielt vigtigt spørgsmål, som vi i Udvalget for Forretningsordenen vil drage omsorg for vil blive gennemgået meget grundigt. Og det er klart, at folketingsmedlemmer også skal have lejlighed til at drøfte det ved den her lejlighed, men jeg kan sige med det samme, at det her er en alvorlig sag, som vi vender tilbage til i Folketingsalen.

Den næste taler er hr. Frank Aaen.

Kl. 13:17

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Det drejer sig om 65 mia. kr., som regeringen uden nogen form for garanti, sikkerhedsstillelse, vil udlåne til dansk erhvervsliv. Man har så travlt, at man ikke engang vil afvente, at det bliver vedtaget i Folketinget. Og jeg vil sige, at vi er lodret imod selve formålet med det her lovforslag, nemlig at låne penge ud til erhvervslivet på den her måde, hvor man bare drysser 65 mia. kr.

ud, samtidig med at man siger til kommunerne ... undskyld, måske kunne jeg få lidt mere ro i salen, kunne det være muligt? Ikke alene er vi imod, at man på den måde drysser 65 mia. kr. ud til erhvervslivet uden sikkerhed for, at man får dem tilbage, og uden rente eller noget som helst, vi er også imod, at man samtidig siger til kommunerne, at de ikke må have lov til at bruge flere penge på at renovere skoler, de må ikke have lov til at bruge flere penge på at renovere andre offentlige bygninger; de skal bare holde op med at investere mere, for det er bedre for regeringen at give pengene til erhvervslivet, end det er at give pengene til kommunerne. Det er det ene principielle i sagen.

Det andet principielle i sagen, som hr. Niels Helveg Petersen også var inde på, er jo, at man gør det i strid med grundloven. Der står netop i grundloven, at en lov, der er vedtaget i Folketinget, får lovkraft, når den er stadfæstet af kongen – jeg går ud fra, at der skulle stå dronningen – og at den derefter bliver kundgjort, og derefter kan den efterfølges. Men den lov, som man nu administrerer efter, er ikke vedtaget af Folketinget, den er ikke godkendt af dronningen, og den er ikke kundgjort for nogen, og derfor vil jeg bare stille det helt enkle spørgsmål til skatteministeren: Er det, som et flertal i Folketinget er i gang med, ikke en overtrædelse af grundloven? Er det ikke en overtrædelse af grundloven at vedtage et lovforslag, som man allerede er begyndt at administrere efter? Hvis ikke det er Folketinget, der overtræder grundloven – og det ved jeg ikke – vil jeg bare spørge, om ministeren ikke allerede er i fuld gang med at overtræde grundloven. For den lov, vi har på det her område, betyder, at virksomhederne skal indbetale skat til en bestemt frist, skal indbetale arbejdsmarkedsbidrag til en bestemt frist, skal indbetale moms til en bestemt frist, men ministeren har indrykket annoncer i samtlige landets aviser, der siger: Det behøver I ikke.

Hvornår har man sidst set en minister indrykke en annonce, der siger: I behøver ikke at overholde loven, for jeg synes, den skal laves om? Men den er jo ikke lavet om, vil jeg sige til ministeren. Der er indgået en aftale om, at den skal laves om. Hvad nu, hvis der bliver valg i morgen? Så bliver den ikke lavet om. Kan man overhovedet lave en lovændring ved en politisk aftale? Det er jo som i en bananrepublik. Det er det, man gør i bananrepublikker, hvor man ikke har nogen grundlov, man efterlever, og hvor man ikke har nogen lovgivende forsamling. Der